

JASNAĆY (5) *part praes act*

a *jasne*.

sg m A jasnać(e)go (2). ◇ *pl N subst jasnać(e)* (1). ◇ *A subst jasnać(e)* (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wydający silny blask, błyszczący, świecący (4) : rzekł Anektánábus synu Alexandrze/ [...] bącz gwiazdę Herkulefową iáko sie ímęci/ á Mercurius sie wefeli/ Iowifza też widzę iańącego [*coruscantem PF IX, 48*] *HistAl A7v*; widział tam mgły y wielkie obłoki y gwiazdy iańące/ á między onemi gwiazdami widział [*Aleksander*] niektorego Bogá wielkiego iańącego [*rutilantem*]/ á oczy miał íwiejące iáko gwiazdy [*et habebat oculos lucentes sicut stellas PF IX, 488*] *HistAl MV, 17, Mv*.

W porównaniu (1): oczy iego [*dziecięcia*] iáko gwiazdy iańące [*sicut stellae micantes PF IX, 44*]/ ále bárwą rozna íwiejące/ iedno czarne/ drugie żółte sie vkázowało *HistAl A6v*.

W charakterystycznym połączeniu: gwiazda jasnaća (3).

Synonimy: błyszczący, błyszczący się, łszczący, łskający, płomienisty, świecący.

Cf JASNAĆ

KCh